

Det er desuden min hensigt at fremsætte et ændringsforslag til § 109, hvorefter kommuner og amter i en række tilfælde vil få pligt til at tilbyde udarbejdelse af en handlingsplan for personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Handlingsplanerne vil skulle beskrive både mål og midler i den enkelte sag.

Med disse bestemmelser er det således tilsigtet, at den enkelte modtager en samlet støtte, der er lige så omfattende som den, der i dag gives som led i et institutionsophold efter bistandsloven. Herudover skal hjælpen udmåles individuelt, med udgangspunkt i den enkeltes særlige behov.

Spørgsmål 11:

Hvorledes vil ministeren sikre, at f.eks. hjemløse og stofmisbrugere får den fornødne hjælp, når der ikke er pladsgaranti på området?

Svar:

Der er specielt på området for særligt socialt udsatte voksne i de senere år sat nogle initiativer i gang, herunder for hjemløse og stofmisbrugere, som skal sikre disse grupper en bedre service, der i højere grad end tidligere tilgodeser deres særlige behov.

Medindflydelse i forbindelse med udarbejdelse af handleplaner, som ikke kun tager højde for tilrettelæggelse af det aktuelle tilbuds udformning, men tillige peger fremad til efterfølgende sociale tilbud, findes f.eks. for nævnte brugergrupper.

Dette værktøj er i dag indeholdt i vejledningerne for de respektive områder og er således en arbejdsmetode under udvikling, som sigter på ikke alene at inddrage brugerens udtrykte ønsker og behov, men også skal tilgodese, at brugerens samlede situation ses som en helhed i samarbejde med andre sektorer og myndigheder.

I bemærkningerne til den særlige målsætningsbestemmelse i § 65 i forslag til lov om social service er vigtigheden af brugerinddragelse ved tilrettelæggelse af indsatsen for de mest udsatte grupper nærmere beskrevet.

Spørgsmålet om at få den fornødne hjælp er således ikke alene baseret på optagelse i et botilbud eller et behandlingstilbud, men i lige så høj grad på en koordineret, helhedsorienteret indsats omfattende flere støtteforanstaltninger.

Efter forslaget § 109 udarbejder kommunen eller amtskommunen, når den skønner det hensigtsmæssigt for at inddrage brugeren eller for at opnå en sammenhængende indsats en skriftlig plan (handleplan) for indsatsen i forhold til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer.

Selv om amter og kommuner i vid udstrækning må forventes at udarbejde handleplaner i overensstemmelse med servicelovforslagets § 109 for de nævnte grupper, vil en egentlig forpligtelse i loven give en sikkerhed for, at indsatsen følges mere kvalificeret op, og for at de berørte myndigheder i højere grad bindes op på deres forpligtelser. Jeg vil derfor fremsætte et ændringsforslag, der præciserer, at der skal tilbydes udarbejdelse af handleplaner for de svageste grupper.

Med hensyn til at sikre, at f.eks. hjemløse og stofmisbrugere i det konkrete tilfælde får den fornødne hjælp beror det dels på, at amtskommunerne lever op til lovens forpligtelse til at sørge for, at der er det nødvendige antal pladser for hjemløse, jf. forslaget § 92, og at stofmisbrugere tilbydes behandling, jf. forslaget § 83, dels på, om den konkrete ansøger skønnes at være berettiget til et tilbud af den pågældende type. I sidstnævnte tilfælde vil afgørelsen være undergivet almindelig klageadgang.

Det skal i øvrigt oplyses, at efter seneste oplysninger fra Amtsrådsforeningen ser det ud til, at de ventelister til social behandling for stofmisbrug, som måtte konstateres i det første år, efter at ansvaret var overgået fra kommunerne til amterne, nu er nedbragt til et niveau, hvor der kun er ventelister i få amter.

Spørgsmål 12:

Hvorledes vil ministeren sikre, at personer med behov får den hjælp i.h.t. kapitel 14, herunder at ægtefælle/samlever og hjemmeboende børn til hjælpsmodtagere ikke påføres ekstra arbejde?

Svar:

Bestemmelserne i forslaget om praktisk hjælp i hjemmet afløser bistandslovens § 50, stk. 1, nr. 1, og § 51, stk. 1.

Efter bistandsloven er kommunalbestyrelsen forpligtet til at sørge for, at personer, der midlertidigt eller varigt har behov for hjemme- hjælp i form af personlig pleje eller praktisk